

AKAR GAZELİ

Ali Kemal MUTLU

Leblerinden meygedem hep âb akar şarâb akar
Gözlerinden dem be dem ey hâb akar serâb akar

Saçların zencîr- i leylâ kaşların râh-ı gurbet
Kirpiğin yıldız misâli ay yüzünden tâb akar

Süt müdür ten-i vücudun koy bebek görsün hele
Gamzelerin mâha dönse gerdanın mehtâb akar

Öyle bir zevk ehlin ki süs yaraşır mı sana
Ziynetin zaten o siman nakkaşa hicâb akar

Gel seninle göz göze hem diz dize meşk edelim
Seyredenler hoşnut olsun manzarı sevâb akar

Sanadır bundan teveccüh aklımız mest her zaman
Gönlümüz var nasbımız yok vaslımız harâb akar

Âhu gözlüm âhım oldun koyverip gittin medet
Çünkü ardın sıra dilden neyleyem azâb akar

Baktığın andan beridir şarkımız tüm âfitâb
Garbımızdan düştün arşım sankidir şahâb akar

Kov **Ali**'m gitsin giden dert ehl-i aşktansa Kemâl
Uğra bak Mecnun gibi sahrâya bir cevâb akar

(Fâ' ilâtün/ Fâ' ilâtün/ Fâ' ilâtün/ Fâ' ilün)